nutím ten výrok okr. úradu, že totiž nutné bolo v danej priestupkovej veci zavedené trestné pokračovanie pre premlčanie zastaviť preto, že v dobe 6 mesiacov nebolo účinené žiadne opatrenie smerujúce proti osobe obžalovaného — lebo že vraj žal. úrad prehliednul, že okolnosť, ktorá zapríčinila, že úrad prvej stolice v danej priestupkovej veci v dobe 6 mesiacov neučinil žiadneho zmieneného opatrenia, bola zapríčinená samým okr. úradom, t. j. s jeho opomenutím, a že vraj na okolnosť, ktorú vyvolal sám úrad so svojim opomenutím, nie je možné se dovolávať pri rozhodovaní o otázke tej, zda zahájené trestné pokračovanie bolo premlčané či nie. Pri tom vytýka sťažnosť, že napadnuté rozhodnutie spočíva i na pokračovaní podstatne vadnom, ktorú vadu spatruje v tom, že žal. úrad pominul bez uvedenia dôvodov výsluch svedkov, ktorých výsluch sť-ľ žiadal už vo svojom odvolaní k dokazaniu tej okolnosti, že úrad prvej stolice s opomenutím svojej povinnosti neučinil žiadneho zákonom vyžadovaného opatrenia v dobe 6 mesiacov, bárs bol viackrat urgovaný, aby vyniesol vo veci meritorne rozhodnutie, ktorým urgenciam nevyhovel.

Avšak i tieto námietky sťažnosti uznal nss bezdôvodnými.

Dľa § 31 zák. čl. XL:1879 premlčuje sa možnosť zahájiť trestné pokračovanie pre priestupok, pokiaľ zvláštny zákon ináč neustanovuje, v 6 mesiacoch. Dľa § 108 zák. čl. V:1878 (uh. trest. zákon), ktorý má sa v smysle § 12 zák. čl. XL:1879 použiť i u priestupkov, prerušuje sa premlčanie usnesením alebo opatrením súdu, ktoré smeruje pre spáchaný priestupok proti pachateľovi, ale premlčanie počíná dňom tohoto usnesenia lebo opatrenia znova.

Z týchto zákonných ustanovení plynie tedy, že prerušenie premlčania nastane len usnesením alebo opatrením príslušného trestného súdu, resp. trestného policajného súdu, a že tedy premlčanie trestného pokračovania nastane vždy, jestli súdne usnesenie alebo opatrenie, smerujúce proti pachateľovi, nebolo v dobe zákonom vyžadovanej vydané, a to bez ohľadu na to, že prečo k vydaniu takéhoto usnesenia alebo opatrenia nedošlo, zejmena, zda zapríčinil to sám úrad v priestupkovej veci pokračujúci svojim opomenutím alebo z inej príčiny, alebo zda to zapríčinily samé na trestnej veci zúčastnené strany, alebo akákoľvek iná okolnosť.

Vtedy ale je bezdôvodná svrchu zmienená námietka nezákonnosti napadnutého rozhodnutia i svrchu uvedená námietka vadnosti pokračovania, že totiž žal. úrad pominul vypočuť v odvolaní sť-ľovom uvedených svedkov k dokázaniu toho, že okolnosť, ktorá slúžila za podklad zastavenia trestného pokračovania, v danom sporu nastala následkom opomenutia úradu samého, lebo ako to bolo už vyše uvedené, je nerozhodné, z akých príčin oná okolnosť nastala a zda vyvolal tú sám vo veci pokračujúci úrad tým, že opomenul vydať v zákonom stanovenej lehote usnesenie alebo opatrenie smerujúce proti pachateľovi.

Č. 10.928.

Zamestnanci verejní. — Administratívné pokračovanie (Slovensko): I. Rozhodnutie zem. úradu jako prvej

stolice vo veci služobných príjmov župného zamestnanca nie je podľa čl. 8 odst. 1 zák. č. 125/1927 Sb. konečné. — II. Nepripojenie poučenia o opravných prostriedkoch zakladá podstatnú vadu pokračovania.

(Nález zo dňa 12. decembra 1933 č. 21.197.)

Prejudikatura: ad I. Boh. A 10.670/33, ad II. Boh. A 9271/31, 9480/31, 9974/32.

Vec: Jozef K. v K. proti zemskému úradu v Bratislave o služobné požitky.

Výrok: Napadnuté rozhodnutie sa zrušuje pre vadnosť pokračovania.

Dôvody: V podaní de pres. 18. septembra 1929 domáhal sa sť-ľ, aby mu bol rozdiel medzi jeho platom, ktorý činil na dobu od 1. januára 1923 do 31. marca 1923 1920 Kč, a medzi penziou, ktorá mu bola vyplatená na túto dobu čiastkou 267 Kč 50 h, tedy obnos 1.652 Kč 50 h poukázaný a žiadosť túto odôvodnil s tým, že jako bývalý župný diurnista bol dekretom župného úradu v Košiciach zo dňa 28. februára 1923, doručeným mu koncom marca 1923, penzionovaný a že, ponevác sa jeho penzionovanie stalo vo smysle štatutu býv. župy zemplínskej, mal nárok na riadny plat až do doručenia dekretu o penzionovaní, že dostal však plat len do konca roku 1922.

Napadnutým rozhodnutím zamietol zem. úrad v Bratislave žiadosť sť-ľovu s týmto odôvodnením: Ponevác sť-ľ konal aktívnu službu len do konca decembra 1922 a do tejto doby aktívne pôžitky obdržal, nemá nároku na aktívne pôžitky do konca marca 1923.

Majúc rozhodovať o sťažnosti na toto rozhodnutie, musel sa nss predovšetkým z úradnej povinnosti zabývať otázkou, zda rozhodnutie to je výrokom úradu, ktorý je povolaný rozhodovať vo veci, o ktorú ide, jako posledná stolica správna (§ 5 zák. o ss). V tomto smere dospel nss k týmto záverom: Podľa správnych spisov uplatňoval sť-ľ — jako nesporno, býv. župný zamestnanec na Slov. — v pokračovaní správnom nárok na určité služobné pôžitky z doby svojej aktívnej služby. O tomto nároku rozhodnul dňa 17. januára 1930, tedy v dobe, kedy na Slov. bol už v účinnosti zákon o organizácii politickej správy č. 125/27, zem. úrad jako jediná stolica.

Nss vyslovil už v nál. Boh. A 10670/33 právny názor, pri ňomž sotrval i v danom prípade, že totiž rozhodnutie zem. úradu jako prvej stolice vo veci služobných príjmov župného zamestnanca na Slov. není — vzhľadom k ustanoveniu odst. 1 čl. 8 zák. č. 125/27 — v inštančnom porade konečné.

Vzhľadom k zásade, vyslovenej v cit. nál. nebolo napadnuté rozhodnutie vydané zem. úradom konečné, lež bolo proti rozhodnutiu tomu podľa odst. 1 čl. 8 zák. č. 125/27 prípustné odvolanie k min., a bola by tedy vlastne sťažnosť podaná do tohoto rozhodnutia k nss podľa § 5 zák. o ss neprípustná. Lež — podľa čistopisu napadnutého rozhodnutia, zaslaného okr. úradu, ktorýžto čistopis je založený vo správnych spisoch, ani podľa intimátu napadnutého rozhodnutia, ktorý je pripojený k sťažnosti — nebolo napadnuté rozhodnutie opatrené poučením

o opravnom prostriedku, ač predpisy § 68 odst. 2 a § 71 odst. 1 vl. nar. č. 8/28 tak výslovne nariaďujú. Tento nedostatok bol spôsobilý uviesť sť-ľa v omyl, že ide o rozhodnutie konečné a primal ho k tomu, že podal proti rozhodnutiu tomu sťažnosť k nss a zmeškal následkom toho podať proti nemu včas riadne odvolanie inštančné, po prípade žiadosť za navrátenie v predošlý stav podľa § 84 odst. 1 bodu 3 cit. vl. nar. Keďže však cit. nar. v § 71 odst. 2 výslovne stanoví, že nesprávne a neúplné poučenie nemôže byť strane na újmu, čo ovšem tým viac musí platiť i pre ten prípad, nebolo-li proti výslovnému predpisu dané poučenie žiadne, dlžno v nedostatku tom spatrovať podstatnú vadu pokračovania (srov. Boh. A 9271/31, 9480/31 a 9974/32).

Pre túto vadu bolo napadnuté rozhodnutie zrušiť podľa § 6 odst. 2 zák. o ss.

Č. 10.929.

Pojištění nemocenské. — Řízení správní: I. Proti nároku nemocenské pojišťovny na náhradu podpůrného nákladu nemůže zaměstnavatel důvodně namítati, že pojištěnci vznikl nárok na dávky již z jiného, dřívějšího pojistného poměru. — II. Předpokladem náhradní povinnosti zaměstnavatele podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 není zavinění, vědomé nebo úmyslné jednání ani hrubá nedbalost. — III. Předpis § 194 zák. č. 221/24 o nepočítání dnů poštovní dopravy do lhůty platí i při podání přihlášek k nemoc. pojištění podle § 17 cit. zák.

(Nález ze dne 12. prosince 1933 č. 21.304.)

Prejudikatura: ad I: Boh. A 9047/31, ad II: Boh. A 8684/30, 9045/31, ad III: Boh. A 8362/30.

Věc: Josef S. v R. proti zemskému úřadu v Praze o náhradu podpůrného nákladu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Okr. nemoc. pojišťovna v Jilemnici předepsala st-li výměrem z 2. listopadu 1928 za onemocnělou, opožděně přihlášenou Fr. Š. náhradu podpůrného nákladu částkou 570 Kč 50 h. Odvolání, jež z výměru toho podal st-l, okr. úřad v Jilemnici nevyhověl v podstatě z těchto důvodů: Zákon č. 221/24 stanovil v § 17 povinnost zaměstnavatelovu, aby přihlásil osoby u něho zaměstnané a pojistné povinnosti podléhající nejpozději třetího dne ode dne, kdy pojištěnec počal vykonávati práce nebo služby povinně pojištěné. Podle § 20 cit. zák. jest zaměstnavatel, který tomuto požadavku včas nevyhověl, povinen zaplatiti pojišťovně dlužné pojistné a nahraditi jí dávky, jež za pojištěnce podle zák. učinila. V daném případě je nesporno, že Fr. Š. vstoupila k st-li do pracovního pojistného poměru dne 14. listopadu 1927. Sporno je, kdy přihláška k pojištění došla k okr. nemoc. pojišťovně. Podle tvrzení odvolatele, vedoucího o něm důkaz poštovní podací knihou, byla tato přihláška odevzdána poštovní dopravě dne 14. listopadu 1927. Podle podacího razítka okr. nemoc. pojišťovny v Jilemnici došla však k ní dne